

● Vaqif Osmanov

Qisas Günü

Yollar baxırsan, axtarır bizi,
Nigaran gözlərin, ay qarabağım.
Bərəkət, təmizlik, gəlinlik rəmzi
Qaradı qoynunda ağ qar, abağım.

Şəhid ruhlarımı? Duman, sis gəzir,
Yetim Topxanada, Cıdır düzündə.
Anlaya bilmirik, çox qərribə sirr,
Yalana bükülüb doğrun, düzün də.

Bizim biganəlik buzumuz qalın,
Taleyinə ona görə qar yağdı.
Gəliblər Bakıya yaralı alın,
Xurşud Banu, Bülbül, Cabbar Qaryağdı.

Qartal şahlıq edən ucalıqlarda,
İndi hakimliyi qarğa, sar alıb.
Ərənləri gözlər şaxtada, qarda,
Əsir çiçəklərin rəngi saralıb.

Hər gün qaysaqalayır Xocalı yaram,
Qisassız yaşamaq ölümdən betər.
Qisas qiyamətə qalsa üzqaram,
Namus ləkələnər, ləyaqət itər.

Düşmən caynağında Kəlbəcər, Laçın,
Ağdam, Ağdərənin rəngi ağ deyil.
İgidlər, qələbə yolunu açın,
Yursuz ömür sürmək yaşamaq deyil!

Muğam beşiyində bülbüllər ötsün,
Yazılsın tarixə mahnı, şikəstə.
Vətən oğulları loğmanlıq etsin,
Beşdə biri xəstə olan şikəstə.

Oğullar düşməndən intiqam alsın,
Azad olsun Şuşa dağlarım mənim.
Şahmar Əkbərzadə, o vaxt deyəcəm:
-Dediysin çin oldu, ruhun şad olsun,
“Dağlarda dağlandı dağlarım mənim”.

Qeyrətimizlə gedək düşmən üstünə,
Sevinsin yurdların qaralan baxtı.
Uzaqda deyildir, inanın mənə,
Kövrək arzuların çin olan vaxtı.

Salam, qisas günü, hünər anları!
Başları bəzəsin zəfər tacları.
Vətənin qeyrətli qəhrəmanları,
Qurun Qarabağda dar ağacları!

